

23-08-2018

প্ৰাতঃ মুৰুলী

ওঁ শান্তি

"বাপদাদা"

মধুবন

"মৰমৰ সন্তানসকল - স্মৃতিৰ দীঘলীয়া জখলা তেতিয়াহে বগাব পাৰিবা যেতিয়া পিতাৰ প্ৰতি সঁচা মৰম থাকিব, স্মৃতিৰ দৌৰৰ দ্বাৰাহে বিজয় মালাত আহিবা"

***প্ৰশ্ন:-** এজন পিতাৰ প্ৰতি সঁচা মৰম থাকিলে তাৰ লক্ষণ কি দেখা পোৱা যাব?

***উত্তৰ:-** যদি সঁচা মৰম এজন পিতাৰ প্ৰতি আছে তেন্তে পুৰণা দুনিয়া, পুৰণা শৰীৰৰ প্ৰতি মৰম শেষ হৈ যাব। জীৱিত অৱস্থাতে মৰি যোৱাটোই হৈছে মৰমৰ চিন। পিতাৰ বাহিৰে আনৰ কাৰো প্ৰতি যাতে মৰম নাথাকে। বুদ্ধিত থাকিব লাগে এতিয়া ঘৰলৈ যাব লাগিব, এয়া আমাৰ অন্তিম জন্ম। বাবাই কয় - সন্তানসকল, তোমালোকে ৪৪ জন্মৰ খেল পুৰা কৰিলা, এতিয়া সকলো পাহৰি মোক স্মৰণ কৰিলে মই তোমালোকক লগত লৈ যাম।

***গীত:-** বনৱাসী (অৰণ্য নিবাসী) ৰে.....

ওঁ শান্তি। মিঠা-মিঠা অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই মিলিত হোৱা সন্তানসকলে এই গীতটি শুনিলে যে এইখন হৈছে মিছা দুনিয়া। মিছা খণ্ড বুলি ভাৰতৰ বাবে কোৱা হয়। প্ৰত্যেকৰে নিজৰ নিজৰ জন্মস্থানৰ প্ৰতি ব্যাকুলতা থাকে। এতিয়া সন্তানসকলে কয় - আমাৰ এই মিছা খণ্ডৰ সৈতে কোনো সম্পৰ্ক নাই কিয়নো ইয়াততো বহুত দুখ। এতিয়াতো সুখৰ নাম চিহ্নই নাই। মিছা খণ্ডৰ আয়ুস আৰু অলপহে বাকী আছে। এইটো অন্তিম জন্ম হয়, ইয়াক মিছা খণ্ড মৃত্যুলোক বুলি কোৱা হয়। সেয়া হৈছে অমৰলোক। মৃত্যু লোকত কালে খাই পেলায়। আকৌ পুনৰ্জন্ম মিছা দুনিয়াতে লয়। সন্তানসকলে জানে যে এতিয়া আমি ৪৪ জন্ম পুৰা কৰিলোঁ, এতিয়া এইখন দুনিয়াৰ লগত আমাৰ কোনো সম্পৰ্ক নাই। বাবা আহিছে লৈ যাবৰ বাবে গতিকে এই পুৰণা দুনিয়াৰ লগত আমাৰ কোনো সম্পৰ্ক নাই। তোমালোকৰ পিতাৰ লগত মৰম গঢ়ি উঠিছে সেয়েহে উত্তৰাধিকাৰো তোমালোকে পোৱা। বাকী যাদৱ কৌৰৱ সকলৰ হৈছে বিপৰীত বুদ্ধি অৰ্থাৎ পিতাক নাজানে। এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলৰ এজন পিতাৰ সৈতে প্ৰীত বুদ্ধি আছে। পিতাই কয় যে ঘৰ সংসাৰত লাগিলে থাকা, পিতাক স্মৰণ কৰা। এতিয়া সকলো ভাওৱীয়াৰে পাৰ্ট পুৰা হ'ব। সকলোৱে শৰীৰ ত্যাগ কৰিব। সকলোৱে ঘৰলৈ উভতি যাব লাগিব। মনুষ্যই মৰিব নিবিচাৰে। তোমালোকতো জীৱিত অৱস্থাতে মৰি গৈছা। এইখন দুনিয়াত কাৰো প্ৰতি মৰম নাই। এই শৰীৰৰ প্ৰতিও মৰম নাই। আত্মাই (জ্ঞানৰ) পোহৰ পাইছে, আমি পিতাৰ সন্তান হওঁ আৰু আমাৰ ৪৪ জন্ম এতিয়া পুৰা হ'ল। এতিয়া খেল পুৰা হ'ল। আমিৱে দেৱতা আছিলো পুনৰ ক্ষত্ৰিয়, বৈশ্য, শূদ্ৰ হ'লো এতিয়া আমি পুনৰ ব্ৰাহ্মণ হৈছো এই চক্ৰ পুৰা স্মৃতিত ৰাখিব লাগে। আত্মাই কয় যে সঁচাকৈ পুনৰ জন্ম লৈ লৈ এতিয়া এয়া অন্তিম জন্ম। পিতা আহিছে লৈ যাবলৈ। অনেক বাৰ আমি ৪৪ জন্মৰ চক্ৰ লগালো। স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী হৈছা নহয়। বুজোৱা হয় যে এনেকৈ আমি ৪৪ জন্মৰ চক্ৰ লগালো। সকলো ভাৰতবাসীৰে পুৰা ৪৪ জন্ম বুলি কোৱা নহয়। যি ব্ৰাহ্মণ হৈছে তেওঁহে বুজি পায়। ৫ হাজাৰ বছৰৰ আগতেও বুজাইছিল - হে সন্তানসকল, তোমালোকে নিজৰ জন্মৰ বিষয়ে নাজানা। ৪৪ লাখ জন্মৰ বিষয়ে কোনেও বৰ্ণনাও কৰিব নোৱাৰে। এতিয়া তোমালোকে সকলো ধৰ্মৰ চক্ৰৰ বিষয়েও জানিছা। হিচাপ-নিকাচত যি পাকৈত হ'ব তেওঁ তৎক্ষণাত বুজি পাব। নিশ্চয় অমুক ধৰ্মই ইমান জন্ম ল'ব লাগিব। তোমালোকৰো পুৰা নিশ্চয় আছে যে আমি ৪৪ জন্ম পুৰা কৰিলো, এতিয়া পিতাই ওভতাই লৈ যাবলৈ আহিছে যাৰ কাৰণেই এই মহাভাৰতৰ যুদ্ধ। তেওঁলোক সকলোৰে হৈছে বিনাশৰ সময়ত বিপৰীত বুদ্ধি। বিনাশৰ সময়

হৈছেই কলিযুগৰ অন্ত আৰু সত্যযুগৰ আদিৰ সংগমত। সত্যযুগ আৰু ত্ৰেতাৰ সংগমক বিনাশ কাল বুলি কোৱা নহয়। তাততো বৃদ্ধি পাই থাকে। এতিয়া সকলোৰে বিনাশ হ'ব ইয়াকে বিনাশ কাল বুলি কোৱা হয়। এতিয়া তোমালোকৰ অন্তিম জন্ম। ইয়াৰ আগতে পিতা আহিলেতো এনেকৈ ক'ব নোৱাৰা যে এইয়া তোমালোকৰ অন্তিম জন্ম। যেতিয়া খেল পুৰা হয় তেতিয়াহে মই আহোঁ। তোমালোকে জানা আমি আত্মাসকলে সঁচাকৈ ৪৪ জন্ম লওঁ। গায়নো কৰা হয় যে কুমাৰী সেইগৰাকী যিয়ে ২১ কূলৰ উদ্ধাৰ কৰে। কিন্তু তেওঁলোকেতো নাজানে যে ২১ কূল বুলি কাক কোৱা হয়। ভাৰতত কুমাৰীসকলৰ বহুত মান আছে, কুমাৰীক পূজে। জগদম্বাও কুমাৰী নহয় জানো। কুমাৰীক আকৌ জগদম্বা বুলি কোৱাতো ইয়াৰো অৰ্থ থাকিব লাগিব নহয় জানো। জগদম্বা আছে গতিকে জগত পিতাও থাকিব নালাগিব জানো। জগত পিতাৰ লগত মাতাও লাগিব। এনেকুৱাতো বহুত মাতা আছে যাক জগত মাতা বুলিও কোৱা হয়। বাতৰি কাকততো পঢ়িছিলো - কোনোবা মাতাক জগত মাতা বুলি লিখিছিল। এতিয়া জগত মানে হৈছে গোটেই সৃষ্টি। এতিয়া জগতৰ মাঁ এগৰাকী হ'বনে নে ১০-২০ গৰাকী হ'ব। ৰচয়িতা পিতা এজন হয় গতিকে মাতাও এগৰাকীয়েই লাগিব নহয় জানো। ইমান বিলাক মাতা সকলোৰে জগতৰ মালিক হয়। জগতৰ মাতাতো এগৰাকীয়েই হয় জগদম্বা। এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলৰ মৰম এজন শিৱবাবাৰ প্ৰতি। তোমালোকৰ মাজতো পুৰুষাৰ্থৰ ক্ৰম অনুসৰিহে যাৰ পুৰা মৰম আছে। প্ৰেমিকাৰ এজন প্ৰেমিকৰ প্ৰতি, সন্তানৰ এজন পিতাৰ প্ৰতি মৰম থাকিব লাগে। আৰু অন্য সকলোৰে পৰা মৰম চিঙিব লাগিব। নিৰ্মোহী হ'ব লাগিব। পুৰণা দুনিয়াৰ পৰা মোহ নষ্ট। যেনেকৈ ঘৰ পুৰণা হ'লে পিতাই নতুন ঘৰ সাজে। যেতিয়া নতুন তৈয়াৰ হৈ যায় তেতিয়া তাত সোমাই পুৰণা ঘৰ ভাঙি দিয়ে। পিতাই কয় - মই তোমালোকৰ কাৰণে স্বৰ্গ, নতুন দুনিয়া ৰচনা কৰোঁ। নতুন দুনিয়াত নতুন দিল্লী থাকে। এয়াই যমুনা তীৰ য'ত তোমালোকে ৰাজ্য কৰা। তোমালোকে জানা ভক্তিৰ বহুত ডাঙৰ বিস্তাৰ আছে। জ্ঞানতো তেনেই তাকৰ - এক চেকেণ্ডৰ। বীজক জানিলে গোটেই বৃক্ষ আহি যায়। ভিন্ন ভিন্ন ধৰ্মৰ বৃক্ষ আছে, সেইবোৰৰ মুখ্য আধাৰ (foundation) হৈছে দেৱী-দেৱতা ধৰ্ম। আধাকল্প এটা ধৰ্মৰ বাহিৰে আৰু কোনো ধৰ্মই নাথাকে। বাকী আধাকল্পত চোৱা কিমান ধৰ্ম প্ৰতিষ্ঠা হয়! কোৱা হয় যে পৰমপিতা পৰমাত্মাই ব্ৰহ্মা মুখৰ দ্বাৰা দেৱতা ধৰ্ম আৰু ক্ষত্ৰিয় ধৰ্মৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰে। সেয়াটো দেখিছাই ব্ৰাহ্মণতো তোমালোক হোৱাই। তোমালোকৰ মাজতো কোনোবা সূৰ্যবংশী কোনোবা চন্দ্ৰবংশীৰ হ'ব। উচ্চতকৈ উচ্চ হৈছে ব্ৰাহ্মণ ধৰ্ম। ভাৰতবাসীয়ে নিজৰ ধৰ্মকে নাজানে। কোৱা হয় ধৰ্মই শক্তি। এতিয়া পিতাই ধৰ্ম প্ৰতিষ্ঠা কৰিছে গতিকে পিতাৰ হোৱাৰ বাবে তোমালোকে পিতাৰ পৰা কিমান শক্তি লোৱা। অৰ্থাৎ সৰ্বশক্তিমান পিতায়েই সন্তানসকলক যোগৰ দ্বাৰা শক্তিশালী বনায়। পিতা কিমান গুণ্ড হয়! তেওঁৰ নিজৰ শৰীৰ নাই। সৰ্বশক্তিমান বুলি কোৱা হয় গতিকে নিশ্চয় শক্তি দিব নহয় জানো। তোমালোকৰ নামেই হৈছে শিৱ-শক্তি। শিৱৰ পৰা শক্তি লওতা হোৱা। নৰকক স্বৰ্গ বনোৱা। তোমালোকে শক্তি প্ৰাপ্ত কৰা। যোগবলেৰে তোমালোকে ৰাৱণৰ ওপৰত বিজয় প্ৰাপ্ত কৰা। গতিকে এতিয়া তোমালোকৰ সৰ্বশক্তিমান পিতাৰ প্ৰতি মৰম আছে পুৰুষাৰ্থৰ ক্ৰম অনুসৰি। বহুত বিপৰীত বুদ্ধিৰো আছে কিয়নো স্মৰণ নকৰে। বহুত প্ৰীত তেওঁলোকৰ আছে যিয়ে বহুত স্মৰণ কৰে। অলপ মৰম আছে যদি বুজিবা স্মৰণ নকৰে। কয় - কি কৰোঁ....বাৰে-বাৰে পাহৰি যাওঁ। হেৰ', প্ৰেমিকক তোমালোকে মনত পেলাব নোৱাৰানে? পিতা, যাৰ পৰা স্বৰ্গৰ উত্তৰাধিকাৰ পোৱা, এনেকুৱা পিতাক মনত পেলাব নোৱাৰানে? কাৰণ কি কোৱা? সন্তানে কয় পিতাক স্মৰণ কৰিব নোৱাৰো! তেতিয়া হ'লে উত্তৰাধিকাৰ কেনেকৈ পাবা? যিমনে পিতাক স্মৰণ কৰা হয় সিমান শক্তি পোৱা যায়। এনেকুৱা নহয় যে শিৱ বাবাকো স্মৰণ কৰিবা আৰু মুখো ক'লা কৰি থাকিবা, তেতিয়া ৰাজ্য-ভাগ্য নাপাবা। কয় - বাবা, আমি পাহৰি যাওঁ, মূৰ্ছিত হৈ যাওঁ। বাবাই কয় - হেৰ', তোমালোক ঈশ্বৰৰ সন্তান হৈছা, তোমালোকতো বহুত নিচাত থাকিব লাগে। এনেকুৱা পিতাকতো নিৰন্তৰ স্মৰণ কৰিব লাগে। প্ৰীত বুদ্ধিৰ হোৱা উচিত। শিৱবাবাৰ প্ৰতি

মৰম নাথাকিলে ব্ৰহ্মা বাবাৰ প্ৰতিও নাথাকিব। তেওঁলোকে অবাবত আনৰ লগত হাই-কাজিয়া কৰি থাকিব। যোগেই যদি নাথকে তেন্তে উত্তৰাধিকাৰ কেনেকৈ ল'ব পাৰিব? ঈশ্বৰীয় বুলবুলি হ'ব নোৱাৰিব। বুলবুলি হোৱা উচিত নহয় জানো। পিতাৰ ওচৰত ঈশ্বৰীয় বুলবুলি আছে, মইনাও আছে, ভাটৌও আছে, কোনোবা কাউৰীও আছে। সকলোৰে লগত হাই-কাজিয়া কৰি থাকে। কোনোবা আকৌ পাৰও হয়। তেওঁলোকে মাত মতিব নোৱাৰে। বাগিচাত ভিন্ন-ভিন্ন প্ৰকাৰৰ ফুল থাকে। প্ৰত্যেকেই নিজকে সোধা যে মই কোন প্ৰকাৰৰ ফুল হওঁ? গোলাপ হওঁ অথবা আত্মিক গোলাপ হওঁ? মই মম্মা-বাবাৰ নিচিনাকৈ সেৱা কৰোনে? মই শ্ৰী নাৰায়ণ বা শ্ৰী লক্ষ্মীক বৰণ কৰিব পাৰিম নে? এনেদৰে নিজকে সোধা যে মই পিতাক কিমান স্মৰণ কৰোঁ? কিমান সেৱা কৰোঁ? পিতাৰ পৰাতো নিশ্চয় উত্তৰাধিকাৰ পোৱা যায়। নিৰকাৰ পৰমপিতা পৰমাত্মা ভাৰতত আহিছে, নিশ্চয় ভাৰতক স্বৰ্গ বনাইছিল। নিশ্চয় শিৱবাবা আহিছিল সেইবাবেতো সত্যযুগ ৰচিছিল নহয় জানো। শিৱৰ জয়ন্তী পালন কৰা হয়। শিৱৰো জন্মস্থান আছে, শ্ৰী কৃষ্ণৰো জন্ম স্থান আছে। কৃষ্ণৰ জয়ন্তীতো বহুত ধুমধামেৰে পালন কৰে। এতিয়াতো শিৱ জয়ন্তীত চুটিও নিদিয়। অন্ধকাৰ নগৰী হয় নহয় জানো। ইয়াত হৈছে প্ৰজাৰ ওপৰত প্ৰজাৰ ৰাজ্য। হ'ব লাগে ৰজা-ৰাণীৰ ৰাজ্য। এয়াটো ড্ৰামা অনুসৰি নায়েই।

তোমালোকে জানা যে ভাৰত পৱিত্ৰ ৰাজস্থান হৈ যাব, গতিকে তেওঁলোককো জগাব লাগে। পুনৰ দৈৱী ৰাজস্থান স্থাপনা হয়। এতিয়া আসুৰি ৰাজস্থান হৈ গৈছে। আগতে ভাৰতবাসী পৱিত্ৰ আছিল, এতিয়াতো অপৱিত্ৰ হৈ গৈছে সেইবাবেতো তেওঁলোকৰ পূজা কৰে। এতিয়া কোনো ৰাজস্থান নাই। তোমালোকে চিঠি লিখিব পাৰা বা বাতৰি কাকতত দিব পাৰা যে ভাৰত 5 হাজাৰ বছৰৰ আগতে দৈৱী ৰাজস্থান আছিল, এতিয়া নহয়। তোমালোক হৈছা ঈশ্বৰীয় ভগ্নী-ভাতা। তোমালোক সংখ্যাত তেনেই তাকৰ। গায়নো কৰা হয় - ৰাম গ'ল, ৰাৱণ গ'ল...। বুজিব লাগে যে এতিয়া বহুত কম সময় আছে। পিতাৰ পৰা অধিকাৰতো লৈ থাকা। তাৰ লগতে ভৱিষ্যতৰ বাবেও চিন্তা কৰা। এইটো ধান্দাও কৰা, শৰীৰ নিৰ্বাহো কৰিব লাগে। এইয়া হৈছে ভৱিষ্যতৰ বাবে। ইয়াত কঠিনতা একো নাই, একেবাৰে সহজ। চেকেণ্ডত জীৱনমুক্তি 21 জন্মৰ বাবে পোৱা যায়। পিতাক আৰু চক্ৰক স্মৰণ কৰিব লাগে। পিতাক স্মৰণ কৰিলেহে পাৱন হ'ব। পতিত কোনো যাব নোৱাৰে। বহুত শান্তি খাব লাগিব। বিনাশৰ সময় এতিয়াই। যাদৱ আৰু কৌৰৱৰ হৈছে বিপৰীত বুদ্ধি। পাণ্ডৱসকলৰ প্ৰীত বুদ্ধি আছিল, যাৰ বিজয় হৈছিল। এতিয়া সেয়াই সময় হয়। পিতাই বুজায় - কেৱল এইটো স্মৃতিত ৰাখা যে এতিয়া উভতি যাব লাগিব। বাকী অলপ সময় আছে, নাটক পুৰা হ'ব। গৃহস্থ ব্যৱহাৰত থাকি কেৱল বাবাক স্মৰণ কৰিব লাগে। স্মৰণেই হৈছে দীঘল জখলা। ৰুদ্ৰ মালাত আহিব লাগিব তাৰ পাছত পুৰস্কাৰ পাব। ৰাজ্য-ভাগ্য পাবা, তাৰ বাবে বিচাৰ সাগৰ মন্থন কৰিব লাগে। এইয়া হৈছে বুদ্ধি যোগৰ যাত্ৰা। পিতাৰ ওচৰলৈ দৌৰিব লাগে। চাব লাগে গোটেই দিনটোত কিমান সময় পিতাক স্মৰণ কৰিলা? কিমানক কাঁইটৰ পৰা ফুল বনালা। প্ৰজা তৈয়াৰ নকৰিলে কাৰ ওপৰত ৰাজ্য কৰিবা সেইবাবে প্ৰথমতে ৪ (আঠ) মুখ্য হয়, তাৰ পাছত 108, তাৰ পাছত 16108 হৈ যায়। বিবেকেও কয় - এয়াটো নিশ্চয় হয়, বুদ্ধিতো পাই থাকিব। ৰাজধানী বুদ্ধি হৈ গৈ থাকিব। এতিয়াও অসংখ্য লাখ আহিব। বুদ্ধিত এইটো দৃঢ় স্মৃতি ৰাখা যে এতিয়া আমি ঘৰলৈ যাব লাগিব। এই পুৰণা দুনিয়াত বহুত দুখ আছে। মাথোন এজন পিতাক স্মৰণ কৰি থাকা। বহুত দীঘলীয়া যাত্ৰা। পাছত অহা সকলে ইমান উচ্চ পদ পাব নোৱাৰে। কিমান মেহনত কৰিবলগীয়া হয়! কৰ্ম ভোগ কিমান চলে! তেতিয়া হ'লে পাছত অহাসকলে ইমান মেহনত কেনেকৈ কৰিব পাৰিব, যে বিকৰ্ম বিনাশ হৈ যাব? জনকো ত্ৰেতাত গুচি গ'ল। সূৰ্যবংশী ৰজা হ'ব নোৱাৰিলে। ৰজা আছিল, সমৰ্পিতো হৈছিল, কিন্তু বহুত পলমকৈ আহিছিল সেইবাবে চন্দ্ৰ বংশীলৈ গুচি গ'ল। এই কথাবোৰ ব্ৰাহ্মণেহে বুজিব পাৰে, শূদ্ৰই বুজি নাপায়। অৱশ্যে হয়, কিছুমানৰ পৱিত্ৰতা ভাল লাগে কিন্তু পৱিত্ৰতাত থাকিও দেখুওৱাকচোন?

সন্যাসীসকলৰ অনুগামী বুলি কয়, কিন্তু নিজেতো পৱিত্ৰ নহয় তেন্তে অনুগামী কেনেকৈ হ'ল? এয়াও মিছা নহ'ল জানো। কোনো সংসংগতে লক্ষ্য-উদ্দেশ্য নাই। কিমান অসংখ্য সংসংগ আছে। এয়াতো পিতাহে আহি মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা কৰি গঢ়ি তোলে। এজন শিৱ বাবাৰ স্মৃতিৰ দ্বাৰা তোমালোক বিশ্বৰ মালিক হোৱা। পিতাক স্মৰণেই নকৰিলে উত্তৰাধিকাৰ কেনেকৈ পাবা? এয়াটো তোমালোকৰ কাম - পুৰুষাৰ্থ কৰি নিৰন্তৰ স্মৃতিত থকা। নিৰন্তৰ স্মৃতিত থকাৰ অৱস্থা অন্তিমত হ'ব। এতিয়া নহয়। অৱশেষত ৪ (আঠ) জনহে বিজয়ী হয়, স্মৰণ কৰি-কৰি সকলোতকৈ আগত যায়। অচ্ছা!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা পিতা আৰু বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মাৰ পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য হাৰ:-*

- (1) এয়া বিনাশৰ সময় সেইবাবে দেহধাৰীৰ পৰা মৰম আঁতৰাই এজন পিতাৰ প্ৰতি সঁচা মৰম ৰাখিব লাগে। এই পুৰণা ঘৰৰপৰা মোহ আতৰাই দিব লাগে।
- (2) জ্ঞানৰ বুলবুলি হৈ নিজৰ সমান কাঁইটৰ পৰা ফুল বনোৱাৰ সেৱা কৰিব লাগে। স্মৰণৰ দৌৰ লগাব লাগে।

***বৰদান:-** সমস্যা ৰূপী পাহাৰ উৰন্ত কলাৰ দ্বাৰা চেকেণ্ডত পাৰ কৰোঁতা সহজ পুৰুষাৰ্থী হোৱা

হিমালয় পৰ্বতৰ সমান ডাঙৰ সমস্যাকো পাৰ কৰিবৰ বাবে উৰন্ত কলাৰ বিধি প্ৰয়োগ কৰা। সদায় নিজৰ সন্মুখত সৰ্ব প্ৰাপ্তিক উদিত কৰি ৰাখা, আৰু উৰন্ত কলাত উৰি থাকা তেতিয়া সমস্যা ৰূপী পাহাৰ চেকেণ্ডত পাৰ হৈ যাবা। কেৱল বৰ্তমান আৰু ভৱিষ্যতৰ প্ৰালন্ধৰ অনুভৱী হোৱা। যেনেকৈ স্থূল নেত্ৰৰ দ্বাৰা স্থূল বস্তু স্পষ্টকৈ দেখা যায় তেনেকৈ বুদ্ধিৰ অনুভৱৰ নেত্ৰৰ দ্বাৰা প্ৰালন্ধ স্পষ্টকৈ দেখা দিয়ক, প্ৰতিটো খোজতে পদমৰ (multimillion) উপাৰ্জন জমা কৰি থকা।

***শ্লোগান:-** যিয়ে সকলোকে আদৰ কৰে তেওঁৰেই আদৰ্শ মূৰ্ত হয়।

!!ওঁম্ শান্তি!!
